

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416202204
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1416202204.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B. XXXX/X, XXX XX Q., o zaplatenie 6 636,19 eura s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6.636,19 eura, úrok v sume 417,06 eura, úroky z omeškania v sume 7,32 eura, úrok vo výške 14,90 % ročne zo sumy 6.636,19 eura od 15.01.2014 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.636,19 eura a z úrokov v sume 417,06 eura od 15.01.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho ako aj dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.636,19 eura spolu s úrokom vo výške 417,06 eura, úrokmi z omeškania vo výške 7,32 eura, úrokom 14,90 % ročne z nezaplatennej istiny od 15.01.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny 6 636,19 eura a nezaplatených úrokov 417,06 eura od 15.01.2014 do zaplatenia. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 09.10.2012 úverovú zmluvu č. XXXX, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 7.000 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal úver vrátiť v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 16.09.2022. Ďalej uviedol, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 17.12.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 08.01.2014. Napriek tejto výzve žalovaný dlžnú sumu do dnešného dňa neuhradil.

2. Podaním doručeným súdu dňa 21.04.2016 žalobca doplnil, že žalovaný uhradil do dátumu zosplatenia na istinu sumu 363,18 eura, na úroky sumu 872,14 eura a na úroky z omeškania sumu 0,34 eura. Po zosplatení už žalovaný nevykonával žiadne úhrady.

3. Žalovaný uviedol, že si plne uvedomuje záväzok voči žalobcovi, ale momentálne nie je schopný ho počas výkonu trestu odňatia slobody plnohodnotne splácať. Poukázal na to, že nedisponuje žiadnym majetkom a jeho zárobok v base nemôže pokryť ani z časti dlžnú sumu mesačnej splátky.

4. Rozsudkom č.k. 40C/37/2016-64 zo dňa 07.12.2017 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.763,71 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.763,71 eura od 15.01.2014 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo

zvyšnej časti súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,80 %.

5. Rozsudkom č.k. 5Co/40/2018-163 zo dňa 27.02.2018 Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na odvolanie žalobcu predmetný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Uznesením sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019 Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/40/2018-163 zo dňa 27.02.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení konštatoval, že je nesprávny právny záver odvolacieho súdu, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver v predmetnej veci treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa náležitosť vyplývajúcu z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase jej uzavretia, pretože neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky. Poukázal na to, že hoci otázka správnej interpretácie označeného ustanovenia v čase rozhodovania odvolacieho súdu ešte nebola dovolacím súdom vyriešená, následne k jej riešeniu dovolacím súdom došlo, a to v uzneseniach najvyššieho súdu z 28. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 a zo 17. apríla 2018 p. zn. 3 Cdo 56/2018. V týchto rozhodnutiach najvyšší súd gramatickým a eurokonformným výkladom dospel k záveru, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

7. V nadväznosti na uvedené Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 5Co/201/2019-265 zo dňa 22.11.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na nesprávnu právnú interpretáciu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vo svetle aktuálnej eurokonformnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v rámci ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Uviedol, že vychádzajúc z účelu a obsahu Smernice 2008/48/ES, nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa uvedeného zákona žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu teda rozpis splátok po častiach.

8. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 25.02.2020. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené náhradným doručením v zmysle § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) svoju neprítomnosť neospravedlnil a nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 180 C.s.p. vec prejednal v neprítomnosti strán.

9. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

9.1. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 09.10.2012 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (č.l. 7-8 spisu), na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 7.000 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 120 mesačných anuitných splátkach po 112,32 eura splatných vždy 15. deň kalendárneho mesiaca, termín splatnosti 1. anuitnej splátky bol 15.10.2012, úroková sadzba predstavovala 14,9 % ročne, RPMN 16,76 %, priemerná RPMN 12,55 %, splatnosť úveru bola 16.09.2022, celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť predstavovala 13.717,20 eura. Z listu zo dňa 21.10.2013 (č.l. 6 spisu) súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru 240,18 eura spolu s poplatkom za upomienku 15 eur do 26.10.2013. Z výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.12.2013 (č.l. 5 spisu) súd zistil, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a vyzval žalovaného na jednorazovú úhradu celej zostávajúcej sumy úveru vo výške 7.010,87

eura s príslušenstvom najneskôr do 08.01.2014. V konaní nebolo sporné, že žalovaný uhradil do dátumu zosplatnenia na istinu sumu 363,18 eura, na úroky sumu 872,14 eura a na úroky z omeškania sumu 0,34 eura a po zosplatnení už nevykonal žiadne úhrady.

10. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

10.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

10.2. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a).

10.3. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

10.4. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10.5. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10.6. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.7. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.8. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

10.9. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10.10. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom k 31.01.2013 s poukazom na § 10c) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (v tejto súvislosti nebol tvrdený ani preukázaný opak). Uzatvorená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaný ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 09.10.2012 súd viazaný právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019 a následne Krajským súdom v Bratislave v uznesení

č.k. 5Co/201/2019-265 zo dňa 22.11.2019, konštatuje, že zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom. Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 6.636,19 eura, keď v konaní bolo preukázané (nebolo to ani sporné), že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 7.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 112,32 eura pri ročnej úrokovej sadzbe 14,9 % a RPMN 16,76 %, čo však nespĺnil, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 17.12.2013. Keďže žalovaný uhradil celkovo na úver iba sumu 1.236,29 eura (z čoho bola na istinu úveru započítaná suma 363,18 eura, na úroky suma 872,14 eura a na úroky z omeškania suma 0,34 eura), súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 6.636,19 eura, a to spolu s úrokom v sume 417,06 eura (vyčísleným do predčasnej splatnosti úveru), úrokom z omeškania v sume 7,32 eura (vyčísleným rovnako do predčasnej splatnosti úveru), úrokom vo výške 14,90 % ročne (dohodnutým v tejto sadzbe v úverovej zmluve) zo sumy 6.636,19 eura od 15.01.2014 (od dátumu predčasnej splatnosti úveru) do zaplatenia a úrokmi z omeškania (keďže žalovaný sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania) vo výške 8 % ročne (v súlade s § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.) zo sumy 6.636,19 eura a z úrokov v sume 417,06 eura od 15.01.2014 (od dátumu predčasnej splatnosti úveru) do zaplatenia.

12. V súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019, v ktorom najvyšší súd poukázal na rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. V nadväznosti na uvedené najvyšší súd vyvodil záver nielen o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

13. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť dlžnú sumu s príslušenstvom v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže hoci v pôvodnom prvoinštančnom rozsudku umožnil žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach v nadväznosti na jeho žiadosť odôvodnenú tým, že v tom čase bol vo výkone trestu odňatia slobody a jeho zárobok by nepokryl ani z časti dlžnú sumu mesačnej splátky, v súčasnej dobe sa už žalovaný vo výkone trestu odňatia slobody nenachádza (čo súd zistil v rámci svojej úradnej činnosti z príslušných registrov), pričom ničím nepreukázal, že jeho momentálna majetková a finančná situácia odôvodňuje priznanie možnosti splácať dlžnú sumu v splátkach.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako v plnom rozsahu úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho ako aj dovolacieho konania v plnom rozsahu, keďže vo všetkých uvedených konaniach mal plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.